

Oczy mrużą się od słońca

22.05.21

**Bogusław Bachorczyk
Michalina Bigaj
Maciek Cholewa
Justyna Górowska
Przemysław Jeżmirski
Jarosław Koziara
Wojciech Kucharczyk
Cecylia Malik
Krzysztof Maniak
Mateusz Szczypiński
Wilczysko**

Oczy mrużą się od słońca. Przeszukujesz wzrokiem otoczenie zerkając co chwilę na tę planszę. Szukasz rzeczy zwykłych, codziennych – kostki brukowej, kałuży, może interesująco powyginanej gałęzi? Nawet nie wiesz, kiedy ta szara rzeczywistość zaczęła być wystawą sztuki, pokazem, którego współtwórcą bądź współtwórczynią jesteś właśnie Ty.

Oczy mrużą się od słońca. Intensywne światło powoduje pojawienie się plam tańczących po Twoim polu widzenia – powidoki ciepła, nakrapiany filtr smugami nakładany na Twój świat przez centralny punkt Układu Słonecznego.

Oczy mrużą się od słońca. Jesteś tu, jesteś teraz. Analogowo, prawdziwie, fizycznie. Rozluźniasz mięśnie twarzy, wyostrasz zmysły. Co zaraz zobaczysz? Przyznajemy się, że nie mamy pojęcia.

Folder, który trzymasz właśnie w dłoni, jest tylko wskazówką – mapą wystawy eksperymentalnej, uczącej dostrzegać sztukę w codziennych gestach, spotkaniach, pagórkach, pajęczynach, dźwiękach ulicy, sunących po niebie obłokach. To Ty tkasz swoją własną rzeczywistość, a Twoim surowcem są więzi z miejscem i czasem, w których się znajdujesz. Forma wystawy, nawiązująca do sztuki konceptualnej, dzięki wykorzystaniu instrukcji przygotowanych przez naszych artystów zmusi Twoją wyobraźnię do pracy, ale także nauczy Cię patrzeć wyraźniej i... inaczej.

Oczy mrużą się od słońca. Pamiętaj, nie ma i nie będzie pokazu bardziej prawdziwego niż Twój własny.

Zespół kuratorski festiwalu Polikultura:

Justyna Arlet-Głowacka, Aleksandra Biel, Julia Cisinska, Aleksandra Dąbrowa, Milena Gozdek, Klaudia Jakubowska, Julia Jewszel, Małgorzata Kowalska, Magda Kubiczek, Natalia Lewicka, Sandra Majewska, Katarzyna Mech, Agnieszka Mołdysz, Julia Myszkowska, Klaudia Wiktoria Papuga, Julia Sapała, Michalina Siwiec, Martyna Stelmach, Olga Szypuła, Marta Wojtowicz, Viktoria Yutaieva, Martyna Zapalska, Paulina Zgłobicka

Opiekun zespołu: Marta Kudelska

Opracowanie graficzne wystawy: Maciej Skobel, Iga Wilczyńska

Bogusław Bachorczyk

Metoda, sposób, przepis, reguły w praktyce artystycznej, w każdym czasie były ułatwieniem, ale i też gorsetem, manierą, kanonem, od kultur pierwotnych, starożytnych, średniowiecza, czasów nowożytnych i nowoczesnych. Wtajemniczeni mistrzowie przekazywali wiedzę artystyczną, powstawały cechy i akademie. Artyści przesuwali granice powoli, czasem niedaleko od swojego mistrza. Najbardziej twórcze, niezależne umysły pozostawały często długo samotne. Obecnie takimi często stosowanymi metodami pracy artystów: jest archiwum i kolekcja, a jeszcze nie tak dawno studium natury.

Pomyśl jakby mogła wyglądać taka Twoja kolekcja lub archiwum?

Maciek Cholewa

„Grey cube”

Powierzchnia polskiej tkanki miejskiej zbudowana jest z milionów komórek przypominających charakterystyczny kształt kostki Behaton. Pokrycie 100% terenu drobnymi betonowymi częstkami wydaje się być jedynie kwestią czasu. Kostki mają nieskończony potencjał krajobrazotwórczy. Przyjmują formę rozległych placów pod biedronkami, nagrzanymi słońcem rynków pozbawionych drzew oraz milionów kilometrów chodników pokrytych piaskiem, na którym łatwo wywrócić się na rowerze. Zanim na stałe potączą się z miejskim ciałem, zalegają całymi stosami na poboczach osiedlowych dróg, gdzieś pomiędzy paczkomatami, garażami i ogrodzonymi śmietnikami. Stwarza to niepowtarzalną szansę na dołączenie do wielkiego procesu kreatywnego rozwoju miasta.

- 1. Znajdź kostki leżące luzem na stosie lub europalecie;
- 2. Kilkadziesiąt tych, które wykorzystasz, odłóż na bok;
- 3. Na płaskiej powierzchni ułóż prostokątny cokół;
- 4. Stwórz dowolną formę artystyczną – kostka to piksel.

Pozostaw po sobie porządek. Nie twórz wysokich konstrukcji. Szanuj pracę brukarzy.

Przemysław Jeżmirski

„Mżawka”

Ralf Landauer zauważył pewną zależność - informacja jest fizyczna i nie ma możliwości odczytania jej w oderwaniu od nośnika. Parafraza jego słów jest wstępem do refleksji zwanej Zasadą Landauera, która zakłada, że wymazanie/zapomnienie nawet cząstki informacji wymaga energii a to zwiększa entropię (chaos) otoczenia. Charles Bennett, w tym fizycznym prawie zauważa zagadkę etyczną: - na pustyni spada deszcz. Kropla wody istnieje ułamek sekundy i znika bezpowrotnie.

Czym gorsze jest jej zaistnienie od istnienia czegoś trwałego i zauważalnego?

Wojciech Kucharczyk

Podejdź do okna. Otwórz je. Pora dnia/nocy i pogoda nie są istotne. Krzyknij z całych sił, powoli i wyraźnie:

JESTEŚ TYLKO TROCHE W BŁĘDZIE!

Oddychaj. Zamknij okno. Koniec.

Krzysztof Maniak

Wykonaj zdjęcie najpiękniejszej chmury, jaką zobaczyłeś w życiu.

Uformuj brzeg przypadkowo znalezionej kałuży w regularny, idealny okrąg. Kałuża taka powinna znajdować się na miękkim podłożu. Ingerencje w asfalt, kostkę brukową czy beton są zabronione.

Pójdź na spacer w kierunku miejsca, w którym wydaje się, że „zaczyna się” tęcza.

Wilczysko

Znajdź sosnę, której pień jest pokryty żywicą. Przylep do drzewa leśne artefakty - liście, nasiona, kwiaty, pióra, trawy - tworząc kolaż.

Michalina Bigaj

Czy myślałaś kiedyś o spacerze jako o medium rysunkowym, o mapie swojego miasta jak o ogromnej kartce papieru? Żeby wykonać taki rysunek przed wyjściem z domu zaplanuj swoją trasę na mapie lub idź na żywioł, tworząc swoim ruchem abstrakcyjne kształty. Możesz też, zapisać w ten sposób konkretną wiadomość. Aby wykonać taki rysunek będziesz potrzebowała jedynie - telefonu z aplikacją Google maps. Na czas realizacji pracy w ustawieniach udzieli zgody na lokalizację

Justyna Górowska

„Taniec dla deszczu”

Zaznacz jedną odpowiedź do każdego pytania;

- 1. idę, skaczę, biegę;
- 2. szybko, wolno, z zamkniętymi oczami;
- 3. do tyłu, do przodu, bokiem;

- 4. □, ○, ☆;

- 5. raz, trzy razy, pięć razy.

A teraz uzupełnij swoje odpowiedzi poniżej;

Odp; 1 + 2 +3. W kształcie obrysu; odp. 4, na ziemi. Powtórz; odp. 5. Właśnie zakomponowałaś swój; „Taniec dla deszczu”!

Jarosław Koziara

Cytat z Hermanna Hessego z książki Kuracjusz ...”W nic bowiem w świecie nie wierzę tak głęboko, żadne inne wyobrażenie nie jest mi tak drogie jak wyobrażenie jedności, jak pogląd, że cały świat jest boską jednią i wszelkie cierpienie, wszelkie zło polega tylko na tym, że my, poszczególni ludzie nie czujemy się już nieodłącznymi częstkami tej całości, że Ja przydaje sobie zbyt wielkie znaczenie...”

Chciałbym by każdy z Was pomedytował nad tym tekstem i próbował go zrozumieć. Później proponuję wycieczkę do lasu lub parku poszukanie kietkującego nasiona drzewa. Może to będzie żołądź, może kasztan, może orzech buka, grab czy sosna albo jakiegokolwiek inne z którego wyrośnie drzewo. Wybieramy takie, które już ruszyło dla pewności, że jest żywe. Można zabrać doniczki i wsadzić je od razu do ziemi pobranej z miejsca w którym leżało. Nasionko trzeba będzie pielęgnować, podlewać i co istotne rysować co dwa tygodnie. Na wiosnę wysadzić do gruntu i się z nim zaprzyjaźnić na całe życie rysując go w pamiętniku w miarę systematycznie. Tyle i aż tyle.

Cecylia Malik

„Moda na drzewa”

Wytnijcie z dużego kartonu chmurki jak z komiksów, o długości w najdłuższym miejscu ok 1 metr. Namalujcie chmurki na białą z czarną obramówką dokładnie jak w komiksach. Weźcie pędzel i czarna farbę, pędzel o szerokości włosia 1-2 cm. Na kilku chmurkach napiszcie proste hasło w obronie drzew, - użyjcie fantazji i humoru. Poczekajcie aż chmurki wyschną. Zabierz kilkoro znajomych. Ubierzcie się na kolorowo, najlepiej każda osoba w innym jaskrawym wyraźnym kolorze (czerwony, żółty, niebieski). Wybierzcie atrakcyjne drzewo - dużo gałęzi i możliwość wspięcia się na nie. Wejdźcie na drzewo np. w 3 osoby. Zróbcie zdjęcie jak trzymacie komiksowe chmurki siedząc na drzewie. Pocztówka w obronie drzew - gotowa !

Mateusz Szczypiński

Poszukaj w najbliższym otoczeniu obiektów, których przeznaczenia do końca nie znamy; mała architektura, śmieci, jakieś tymczasowe konstrukcje, ale też nietypowe twory przyrody i spróbuj napisać ich „historie”, nie w oparciu o wiedzę, ale skojarzenie. Zastanów się, jak te same obiekty mógłby odebrać człowiek żyjący 10, 100, 1000 lat temu, czym byłyby dla niego?

Wsparcie finansowe

Organizator

Partnerzy

